

VÄNLIGHETSMYNTET

Lucy Stevenson Ewell
(Baserat på en sann berättelse)

Det här hände i USA.

Nina log brett när hon tejpad fast skylten på lemonadståndet. "Lemonad! 1 krona", stod det. Hon staplade plastmuggarna bredvid kannan med lemonad.

Det var en stekhet sommar dag. Nina hoppades att många av hennes grannar skulle vilja ha en härlig, kall dryck.

Herr Burleigh gick förbi och drog sitt lilla barn i en vagn. "Jag vill ha lite." Han lade ett mynt i Ninas burk. Hon höll upp en mugg lemonad åt honom.

Sedan cyklade Ninas vänner Bethany och Livvy förbi. De stannade och köpte lite lemonad, de med. "Tack!" sa Bethany.

Nina skakade burken så att mynten inuti skramlade. Hon hade redan tjänat lite pengar!

Sedan kom Ninas favoritgranne ut med soporna. "Hej Nina", sa Máté. "Jag vill gärna ha lite lemonad."

Máté och hans fru Tanya hade hjälpt Ninas familj mycket. När Ninas pappa hade dött hjälpte Máté dem med arbeten i huset. En gång lagade han deras läckande vattenslang. Han klippte ner de höga träden på deras bakgård. Och han hjälpte till att laga mammas bil när batteriet slutade fungera.

"Varsågod." Nina gav honom en mugg.

Máté började lägga ett mynt i burken, men Nina stoppade honom.

"Du behöver inte betala!" sa hon. "Den här lemonaden är ett tack för allt du har gjort för att hjälpa oss."

"Men på skylten står det 1 krona!" sa Máté. "Och den här lemonaden smakar för gott för att inte kosta något."

Nina drog undan burken och skrattade. "Nix! Den är gratis för dig!"

Dagen därpå när Nina gick ut för att hämta posten stannade hon till. Ett silvermynt lyste i solen på verandatrappan. Hon tittade på Mátés hus. Han måste ha lagt myntet där! Han försökte fortfarande betala för lemonaden.

Nina log. *Máté är inte den enda som kan vara lurig*, tänkte hon. Hon sprang till huset bredvid och lade myntet på Mátés dörmatta.

Dagen efter det gick Nina ut för att åka på sin skoter. Och där låg Mátés mynt bredvid blomkrukan vid ytterdörren.

Nina åkte på sin skoter till Mátés hus igen. Den här gången lade hon myntet på en sten vid verandan.

Följ stigarna för att se var myntet gömdes härnäst!

1

Veckorna gick. Myntet gick fram och tillbaka. Varje dag hittade Nina myntet på en ny plats på verandan. Och varje dag gömde hon det på en ny plats på Mátés veranda.

Så en dag gick Nina ut och fick en överraskning. Det var myntet – gjort till ett vackert halsband. Hon höll upp det och log. Solen sken på myntet och fick det att lysa.

I huset bredvid arbetade Máté i sin snickarverkstad. "Tack!" ropade Nina över ljudet av sågen.

Máté tittade upp. Nina höll upp halsbandet.

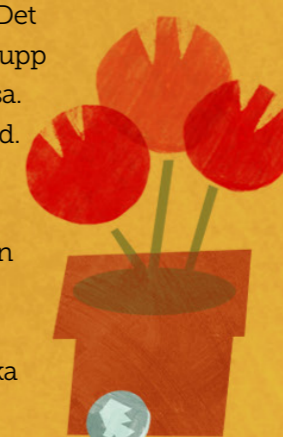
"Tanya hjälpte mig att göra det", sa Máté. "Det är en gåva från oss båda för att du är så vänlig."

"Jag antar att du vinner." Nina skrattade och satte på sig halsbandet. "Jag älskar det så mycket att jag ska behålla det för evigt."

Hon var tacksam över att ha så vänliga, omtänksamma grannar. ●

3

4

2

5

